Joz kapitola 11.

[1] Když se o tom doslechl Jabín, král chasórský, poslal k Jóbabovi, králi madónskému, ke králi šimrónskému, ke králi akšáfskému [2] a k jiným králům na severu v pohoří, v Jordánském úvalu jižně od Kinarótu, v Přímořské nížině i v Dórské pahorkatině na západě. [3] Na východě i na západě byli Kenaanci, v pohoří Emorejci, Chetejci, Perizejci a Jebúsejci, pod Chermónem v zemi Mispě Chivejci. [4] Ti všichni vytáhli se svými šiky, lid početný jako písek na mořském břehu, a velmi mnoho koní a vozů. [5] Všichni tito králové se spojili, přitáhli a společně se utábořili u vod Merómu, aby bojovali s Izraelem. [6] Tu řekl Hospodin Jozuovi: "Neboj se jich, neboť já je zítra v tuto dobu vydám Izraeli všechny skolené, jejich koně ochromíš a jejich vozy spálíš ohněm." [7] A tak Jozue a všechen bojeschopný lid na ně nečekaně přitáhli k vodám Merómu a přepadli je. [8] A Hospodin je vydal Izraeli do rukou. Pobíjeli je a pronásledovali až k velkému Sidónu, k Misrefót-majimu a na východě k planině Mispě, pobíjeli je, že z nich nezůstal nikdo, kdo by vyvázl. [9] Jozue pak s nimi naložil, jak mu řekl Hospodin: jejich koně ochromil a jejich vozy spálil ohněm. [10] V téže době se Jozue obrátil a dobyl Chasór a jeho krále zabil mečem, Chasór byl totiž dříve hlavou všech těchto království. [11] Všechno živé v něm vybili ostřím meče a vyhubili jako klaté. Nic, co dýchalo, nezůstalo naživu. A Chasór vypálil Jozue ohněm. [12] Dobyl i všechna města těchto králů, všechny jejich krále Jozue zajal a pobil ostřím meče. Vyhubil je jako klaté, jak přikázal služebník Hospodinův Mojžíš. [13] Avšak z měst, postavených na svých pahorcích, nevypálil Izrael žádné. Jozue vypálil jenom Chasór. [14] Všechnu kořist z těch měst a dobytek si Izraelci nechali jako lup. Zato každého člověka zabili ostřím meče, až všechny vyhladili. Neponechali nic, co dýchalo. [15] Jak přikázal Hospodin svému služebníku Mojžíšovi, tak Mojžíš přikázal Jozuovi a tak Jozue učinil. Nevynechal nic ze všeho toho, co Hospodin Mojžíšovi přikázal. [16] Jozue zabral celou tu zemi: pohoří i celý Negeb, celou zemi Gošen, Přímořskou nížinu i Jordánskou pustinu, izraelské pohoří i přilehlou Přímořskou nížinu, [17] od Lysé hory, zvedající se k Seíru, až k Baal-gádu na Libanónské planině pod Chermónským pohořím. Všechny jejich krále zajal, pobil a usmrtil. [18] Se všemi těmito králi vedl Jozue po dlouhá léta boje. [19] Nebylo města, jež by s Izraelci uzavřelo mír, kromě Chivejců, sídlících v Gibeónu. Všechno zabrali bojem. [20] To sám Hospodin zatvrdil jejich srdce, že se dali do boje s Izraelem, aby je vyhubil jako klaté a nesmiloval se nad nimi, nýbrž aby je zahladil, jak přikázal Hospodin Mojžíšovi. [21] Toho času přitáhl Jozue a vyhladil Anákovce z pohoří, z Chebrónu, z Debíru, z Anábu a z celého judského pohoří i z celého pohoří izraelského, Jozue vyhubil je i jejich města jako klaté. [22] V zemi Izraelců nezanechal žádné Anákovce, nějací zůstali jen v Gáze, v Gatu a v Ašdódu. [23] Přesně jak Hospodin řekl Mojžíšovi, tak zabral Jozue celou zemi a dal ji Izraeli za dědictví, podle toho, jak byli rozděleni na kmeny. A země žila v míru bez válek.